

[Lotte Henriksen]

februar i fjor. Afvisningen på daværende tidspunkt af at ændre fifty-fifty-princippet gik ikke på, at folketingsflertallet ikke var villigt til at se på, om der kunne ske nogle ændringer i tilskuddene til de enkelte FN-organisationer som sådan; vi bakkede også op bag den daværende udenrigsministers kritik af FN-systemet, og vi ville gerne være med til at diskutere en effektivisering af systemet. Nej, afvisningen skyldtes, at vi ikke ønskede at ændre fifty-fifty-princippet generelt, fordi det i sig selv var den daværende udenrigsministers formål med hele den rullende femårsplan, som var grundlaget for debatten.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, det er en lidt underlig debat. Det virker på mig, som om vi skulle stå og diskutere her i Folketinget, om sindslidendes sygdomme eller hjemløse var det vigtigste.

Og selvfølgelig er der da problemer i det, man løser gennem FN-systemet; det er der da helt bestemt, selvfølgelig kan vi diskutere dets effektivitet. Jeg tror, at enhver, der har været i New York til FN's generalforsamling, ved, at der er problemer, og lad os dog kigge på dem. Men at stille sig op og sige underforstået, at det nok er vigtigere at klare Østeuropa end at klare de problemer, som FN tager sig af, vil jeg anfægte. Lad os f.eks. tage befolkningseksplosionen; det er den største tikkende bombe under verdenssamfundet overhovedet, og her er det da FN, der forsøger at være med til at afhjælpe problemet. Man kan da ikke bare sige, at det er ligeegyldigt.

Nej, lad os tage diskussionerne hver for sig og sige, at der også er nogle presserende opgaver i det internationale system, bl.a. i FN. Der er nogle problemer her, som skal løses, og det koster penge; der er nogle problemer i EF-systemet, som skal løses, og det koster nogle penge; og der er nogle problemer i Østeuropa, som koster penge. Og så må de penge også være der.

Jeg vil nødig være med til at prioritere de problemer, som FN forsøger at løse, som om de ikke er nær så slemme som de andre. For jeg mener faktisk, at de er lige så slemme.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg var glad for fru Lotte Henriksens indlæg, for jeg har også opfattet, at man godt kunne tænke sig at gennemgå de forskellige FN-organisationer. Derfor tror jeg i og for sig heller ikke, at jeg er så uenig med hr. Peter Duetoft.

Det, jeg gerne vil præcisere, er, at i Venstre vil vi gerne være med til at se kritisk på hele systemet. Og vi har på fornemmelsen, at hvis man så samtidig foretager en sammenligning med andre lande, f.eks. de nordiske lande, er der nogle penge at hente dér.

Men jeg vil ikke være med til som i forslaget bare at slå et slag på tasken og sige: én milliard – sådan og sådan! Jeg synes i det hele taget, at vi i ulandsdebatten i alt for høj grad har haft slag på tasken, og jeg synes også, at fifty-fifty er et tåbeligt slag på tasken.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

På en eller anden måde skal der jo være nogle rammer flere år frem for ulandsbistanden og fordelingen. Man kan jo ikke skifte hvert år.

Så når vi har en fifty-fifty-ordning, er det vel ud fra nogle langsigtede overvejelser om, at det er en rimelig fordeling, så at man kan planlægge 5-10 år frem og i FN-systemet ved, hvor mange penge Danmark giver.

Det andet, jeg ikke fik nævnt før, var, hvad andre lande gør. Det bruger fru Hanne Severinsen som et argument, og det skal man altså ikke. Jeg mener, at hvis de gør noget fornuftigt, kan man gøre det samme, og hvis de ikke gør noget fornuftigt, skal man ikke gøre det.

F.eks. er der en masse, også mindre lande, der ikke betaler til FN's fredsbevarende aktioner. Skal vi gøre det samme? Jeg mener, at det ville være forfærdeligt, hvis vi kom i den båd.

Til sidst vil jeg ganske kort gentage: Hvis der skal være sådan en evaluering, må den nødvendigvis omfatte EF-bistanden. Man må da også ind dér. Der har jo bl.a. i Det Fri Aktuelt været nogle rædselsvækkende beretninger om forskellige projekter. Man må gå ind i alle elementerne af den multilaterale bistand og vurdere dem kritisk og så foretage en prioritering. Det er ikke fair play bare at tage en enkelt del ud.

Merethe Due Jensen (KRF):